

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6669/06
21.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi Preduzeća za spoljnu i unutrašnju trgovinu i usluge "AA", koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina, Komisije za žalbe Uprave carina 01/4 broj U/II-399/06 od 23.10.2006. godine, u predmetu carinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Subotica broj UP-356/3-05 od 25.01.2006. godine. Navedenim rešenjem prvostepenog carinskog organa, koje je doneto u smislu člana 105. stav 5. Carinskog zakona u ponovnom postupku, izmenjeni su podaci u rubrikama 31, 33 i 47 za robu iz naimenovanja 01 stavljenu u slobodan promet po JCI UV-4 broj 10370 od 14.05.2004. godine CI Javna skladišta Subotica i utvrđeno postojanje obaveze plaćanja iznosa od 136.134,02 dinara na ime manje plaćenog carinskog duga za robu stavljenu u slobodan promet po predmetnoj JCI UV-4 u naimenovanju 01, pri čemu je konstatovano da je isti carinski dug naplaćen po rešenju Carinarnice broj UP-356/1-05 od 23.02.2005. godine, zbog čega tužilac nije obavezan da naknadno plati razliku manje plaćene carine za robu ocarinjenu po navedenoj deklaraciji.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac, preko punomoćnika, osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog povreda pravila postupka, netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da u konkretnom slučaju nije bilo mesta primeni člana 105. Carinskog zakona, kojim je propisan postupak naknadne kontrole, s obzirom na to da Odeljenje revizije nije navelo nijednu jedinu činjenicu koja bi ukazala na netačnost ili nepotpunost datih podataka, a što bi predstavljalo osnov za izmenu konačnog upravnog akta - JCI. Dalje ističe da je postupanjem na način kako su u predmetnom slučaju postupili i prvostepeni i tuženi carinski organ, te menjanjem mišljenja, pa čak i nalaza utvrđenog naknadnom kontrolom, pravni subjekat doveden u potpunu pravnu nesigurnost. Smatra takođe da je, time što je tužiocu omogućen prigovor na zapisnik, tužiocu samo pro forme omogućeno učestvovanje u postupku, s obzirom na to da mu nije predložen odgovor na pitanja postavljena u tom prigovoru. Ističe takođe da ukoliko carinski radnik nije bio siguran u svoj stav prilikom pregleda robe i prihvata JCI u odnosu na svrstavanje robe koja se carini, onda je bio dužan da uzme uzorak robe i privremeno utvrdi podatke, što Carinski zakon precizno propisuje u odredbama čl. 95. do 101. tog Zakona, u kom slučaju bi tužilac postupio po konačnom nalazu i platio carinske dažbine, pri čemu ne bi trpeo štetu jer bi takva roba u prometu bila opterećena ukalkulisanim i stvarno plaćenim troškovima koje je roba imala. Takođe nalazi da je Carinarnica prilikom pokretanja postupka u konkretnom slučaju trebalo da primeni odredbe čl. 239. do 255. Zakona o opštem upravnom postupku. Napominje takođe da je prvostepeni organ pre rešavanja u ponovnom postupku odbio da izvrši povraćaj naplaćenih dažbina po zahtevu tužioca iako je bio u obavezi da naplaćeni iznos sa kamatom vrati tužiocu po službenoj dužnosti. Kako sa navedenih i njima u vezi drugih razloga bliže naznačenih u tužbi nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu člana 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca, izjavljenu protiv rešenja prvostepenog carinskog organa od 25.01.2006. godine nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga što iz spisa predmeta nesumnjivo proizlazi da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja (i u kom postupku su otklonjeni nedostaci, odnosno povrede pravila postupka na koje povrede je ukazivano prethodnim rešenjima tuženog od 17.05.2005. i 16.09.2005. godine), prvostepeni carinski organ nesumnjivo utvrdio da je po JCI UV-4 broj 10370 od 14.05.2004. godine roba stavljena u slobodan

promet pogresno svrstana u tarini stav 8519.991200 sa stopom carine 5%, umesto ispravno u tarini stav 8527.212000 Carinske tarife sa stopom carine 15%. U obrazlozenju osporene odluke tuzeni organ je dao razloge koje u svemu kao pravilne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud, pozivajuci se pri tom na dokaze koji se nalaze u spisima ovog predmeta i to: fotokopije deklaracija podnetih od strane špedicije "BB"; na Objašnjenje Uprave carina 01/3 br. D-12495/1 od 30.9.2004. godine i Zapisnik Komisije Odeljenja za carinske istrage D-190/II od 28.11.2005. godine o naknadnoj kontroli predmetne dokumentacije izvršenoj u prostoriji podnosioca deklaracije - Preduzeća "BB" iz Beograda - predstavništvo u Subotici.

Stoga su, po oceni ovog suda, pravilno u smislu odredbe člana 105. stav 5. Carinskog zakona, u ponovnom postupku u izvršenju rešenja Komisije za žalbe Uprave carina broj U/II-1056 od 16.09.2005. godine izmenjeni podaci u predmetnoj JCI UV-4 u naimenovanju 01, na način označen u dispozitivu prvostepenog rešenja.

Sud je cenio navode tužbe kojima se ukazuje da tužiocu nije omogućeno adekvatno učestvovanje u upravnom postupku, pa nalazi da ovi navodi nisu osnovani. Ovo stoga što se u spisima predmeta nalazi Zapisnik Komisije Odeljenja za carinske istrage D-190/II od 28.11.2005. godine o naknadnoj kontroli predmetne dokumentacije izvršenoj u prostorijama podnosioca deklaracije - Preduzeća "BB" i to u prisustvu odgovornog lica, a navedeni zapisnik je dostavljen tužiocu na izjašnjenje, na koji se tužilac i izjasnio podneskom od 10.01.2006. godine.

Sud je cenio i ostale navode iznete u tužbi i našao da se njima ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost osporenog rešenja, pa kako su ti navodi isticani i u žalbi i bili predmet pravilne ocene tuženog organa, to isti nisu bili od uticaja na odlučivanje.

Sa napred navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 21.12.2007. godine, U. 6669/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK